

sciolus, i. subs. m. ETYM sci-us. [FREQ minima 9^{indicia} 0,54^{/d.c.m.}] uocabulum scriptis litteraris proprium, usibus mediis, semper prosa; in fine Antiquitatis tantum inuenitur.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	3	0,42
	exponens	1	0,34
	narratiua	5	0,93
DIACHRONICA	III-V ec.	9	0,95
DIAPHASICA	media	9	0,65
DIASTRATICA	litteraria	9	0,66
MODUS	prosa	9	0,62

¶ *acutulus et arrogans magister, qui pauca scit multa loquens* • *pendante o* colloquial *sabi-hondo* [HYPER magister] 330 ARNOB 2.62.1. illud ... quod ab sciolis nonnullis et plurimum sibi adrogantibus dicitur, deo esse se gnatos nec fati obnoxios legibus. 370-420 HIER Epist 3.48.18. scioli ... qui in eo se doctos ostentare uelint. 429 MAR MERC Subnot 118.a. disertum se magis ostentare, et sciolum uolens. 📖 ISID Diff 1.s.505. Sciens est peritus scientia et rebus; sciolus, simulator scientiae ac peritiae.